

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 818. Quo jure gaudeant ad obtainenda, retinenda & resignanda
beneficia & pensiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

quod ad personas, adeoque etiam ab onere quod ad bona sua; cum accidentale sequatur naturam sui principalis. His non obstante, quod bona novitiorum ad religionem non pertineant, ut pote quorum dominium retinent novitii: cum hinc non tollatur, quin sine bona personarum Ecclesiasticarum, et si patrimonialia, quod sufficit ad gaudendum privilegio immunitatis a gabellis. atque ita docent Molin. de J. & J. tr. 2. d. 671. num. 2. Sanch. cit. L. 6. c. 10. num. 16. Barbos. in collect. tom. 1. L. 3. tit. 49. c. 7. num. 11. Diana p. 1. tr. 2. resol. 37. Turrian. 2. 2. tom. 2. d. 49. du. 4. num. 12. Gras. de eff. cler. eff. 3. num. 131. Bertach. tr. de gal. p. 7. num. 56. Pirth. cit. num. 77. &c alii, quos citat & sequitur Delb. de immun. eccl. c. 1. dub. 9. num. 3. extendens hoc ipsum, iterum num. 8. & 9. ad diotos novitios largo tantum modo tales, contrarium tamen apud eundem tenentibus in genero Tiraq. de retract. §. 1. Gl. 8. à num. 31. Laffarte de decim. vendit. c. 19. num. 5. Cutell. de immun. eccl. L. 2. q. 38. & alii. Quid in hoc sit circa novitios ordinum militarium distinctorum ab ordine S. Joann. cuius professi extra omne dubium sunt vere religiosi, vide apud Delb. l.c. dub. 11. num. 5. Deinde ad eorum privilegia spectat, quod à proprio prælato ordinis per se vel per alios absolvit possint à casibus reservatis, & cum illis dispensari in votis, in observatione festorum, jejuniorum, recitatione horarum canonicanarum, ad quas ratione ordinis tenentur. Castrrop. nr. 26. d. 1. p. 11. num. 3. Pirth. l.c. Wiestn. b.t. n. 45.

Quæst. 818. Quo jure gaudeant ad obtinenda, retinenda, resignanda beneficia & pensiones?

1. Resp. Ad primum: potest novitio validè conferri beneficium secularis. Sanch. in decal. c. 4. num. 22. Castrrop. de benef. d. 1. p. 2. §. 5. Garc. de benef. p. 7. c. 10. num. 5. cum sui juris maneat, neque per illius acceptationem renunciare censetur religioni; cum possit eo animo acceptare, ut, si religio non placeat, illud retineat, sin minus, professione facta varet. Unde & illud cum alio permuteare poterit. Sanch. l.c. Pirth. ad lit. de probend. num. 12. quin ipsi conferri debet, si est primogenitus, & beneficium ex fundatione conferendum primogenito, vel differenda ejus collatio, usque dum professionem emiserit. Sanch. num. 23. Castrrop. num. 6. His tamen non obstantibus minus decens esse, ut novitio conferatur beneficium (intellige alias non debitum) nec detur ei nisi redendi ad sæculum; afflent Castrrop. l. c. num. 5. Pirth. l.c. vide me in for. benef. p. 1. q. 48. fructus tamen beneficii præhabiti anno probationis percipere nequit; et si à residentia sit excusatus. Garc. p. 3. c. 2. num. 341. adeoque nec à tempore, quo illud de novo accepit, de quo tamen vide me in for. benef. p. 3. q. 56. Dixi: beneficium secularis; quia ad prælaturam regularem neque in suo, neque in alieno ordine eligi potest novitius, saltem tacitè non profensus. c. nullus religiosus. de elect. in 6. Gl. ibidem V. prælaturam. Abb. in c. fin. eod. num. 8. Barbos. in v. monasterium. de elect. num. 2. potest tamen ad talem prælaturam postulari, si est necessitas. qualiter autem vocandus ad electionem extra ordinem faciendam canonicus novitius, vide me in for. benef. p. 2. q. 308.

2. Resp. Ad secundum: potest novitius præha-

bita beneficia retinere, nec ea vacant per ingressum monasterii. Lotter. de re benefic. L. 3. q. 26. anum. 10. & num. 24. cum communi juxta quod constat ex c. beneficium. b. t. vide me in for. benef. p. 3. q. 54. ubi etiam q. 55. quod non vacent, si novitatus ultra tempus confuetum prorogaretur, item q. 56. ad quem spectent fructus beneficii retenti tempore novitatus & q. 57. an, à quo & qualiter administrandum beneficium tempore novitatus. vide quoque de his Pirth. b. t. à num. 70. ubi etiam cum Sanch. L. 6. mor. c. 10. num. 13. quod pensiones Ecclesiasticae habitæ à novitio in titulum non vacent ante editam professionem; quia æquiparantur beneficiis, & quod ad extinctionem sequuntur naturam beneficii.

3. Resp. Ad tertium quæ spectant ad resignationem & dimissionem beneficii videri possunt apud me in for. benef. p. 3. ubi q. 326. num. 3. quod ingressus religionem resignare nequeat intuitu religionis ingredienda, et si admittus jam sit ad ordinem item q. 327. quod ante professionem valide resignare possit beneficium, etiam ad cuius titulum ordinatus, & licet non habeat aliunde vivere. item q. 328. num ante duos menses antecedentes professionem beneficium non titulare, si aliunde haber vivere. item q. 328. num. 3. quod facta resignatio à novitio intra illos menses non requirat consensum superioris regularis item cit. q. 328. num. 2. quod novitius egrediens è religione post professionem nulliter factam non recuperet beneficium. Item ibidem. quod novitius regressus ad sæculum remanet cum beneficiis suis, etiam quæ sponte resignarat. Item q. 54. & 328. quod facta à novitio resignatio suspensa manet, donec emissâ professio.

Quæst. 819. An & qualiter novitius disponere possit de bonis suis iisque renunciare?

1. Resp. Primo: ad renunciationem (per quam hic intelligitur dispositio de bonis temporalibus, seu eorum cessio facta in favorem tertii irrevocabiliter, adeoque distincta à dispositione testamentaria seu facta per ultimam voluntatem vel donationem mortis causâ), adeoque revocabili, (de qua suprà ad lit. de testam. q. 624. qualiter fieri possit à novitio) faciendam ante professionem nullo jure tenentur novitii, unde si eâ non factâ emitant professionem, vi hujus ordo bonorum possidendorum capax succedit in bonis eorum; alioquin hæredes ab intestato Sanch. l. 7. mor. c. 12. n. 4. Pelliz. in man. privil. c. 7. n. 2. Pirth. b. t. n. 79.

2. Resp. Secundo: potest nihilominus, si velit; disponere de bonis suis, iisque irrevocabiliter cedere, si id fiat ante ingressum religionis independenter à professione & nullo illius intuitu, nisi forte donans aut renuncians esset minor, ut ad beneficium restitutionis in integrum haberet recursum, & extra causas c. fin. de donat. & in hoc facile convenienter omnes. si vero fiat hæc cessio ante ingressum in religionem seu assumptionem habitus religiosi intuitu secutæ professionis, saltem ubi est causa principialis & finalis, ita ut eâ non secutâ, donata seu cessâ repeti possint, cessio est obnoxia revocationi & restitutiōni; quia est donatio ex causa & sub conditione facta, quæ causâ non secutâ, & conditione non impletâ, non obtinet firmatatem; cum cessante causa, etiam finali, cesset effectus. c. cum cessante de appell. & deficiente conditione, actus resolutus, censera-